

Pověsti z Kutnohorska

Monika Alžběta Svobodová
Ilustrovala Lenka Filonenko

FRAGMENT

Pověsti z Kutnohorska

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Monika Alžběta Svobodová

Pověsti z Kutnohorska – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

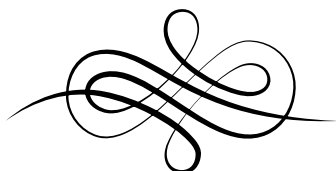
ALBATROS **MEDIA**

Pověsti
z Kutnohorska

Pověsti z Kutnohorska

Monika Alžběta Svobodová

ilustrovala Lenka Filonenko

FRAGMENT

Chcete, aby příběh této skvělé knihy pokračoval i potom,
co ji dočtete? Tak ji pusťte dál do světa! Vše potřebné
se dozvíte na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl.
On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají.
Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte.
V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Text © Monika Alžběta Svobodová, 2025
Illustrations © Lenka Filonenko, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-253-7406-1 (1. vydání, 2025)
ISBN e-knihy 978-80-253-7446-7 (1. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-7447-4 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-253-7436-8 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Kdysi dávno, tak dávno, že si to nepamatuji nejen já, ale možná dokonce ani moje babička, býval v dolech na Horách Kutných, jak se našemu krásnému městu v minulých dobách říkávalo, štajgrem jakýsi František. Štajgr, tedy mistr, kontroloval, zda mají horníci vše potřebné k práci, zadával jim úkoly, a hlavně dohlížel, aby bylo v dolech co nejvíce bezpečno. Byla to zkrátka práce nelehká a tuze odpovědná. František už byl starý, hodně toho pamatoval, a tak se každý den nejvíc těšil, jak si večer odpočine, uvelebí se na dřevěné lavici před rodnou chalupou, posadí na kolena vnoučátka a bude jim vyprávět příběhy, které jemu samotnému vyprávěl na té samé lavici už jeho děda. Nebo zkrátka jen takové, které slýchal od chlapů z dolů, když si zašli po práci na pivo.

A jaké jiné příběhy by to měly být, než ty o Kutné Hoře a jejím okolí? Kutná Hora bývala slavné královské město, za starých dob skoro stejně tak věhlasné jako naše hlavní město Praha. Těžilo se tady totiž stříbro. Díky tomu se sem stěhovali lidé nejen ze všech koutů českého království, ale i z daleké ciziny. A tak tu nebyla nouze o všelijaké příběhy, pověsti a pohádky.

František vyprávěl tak krásně, že u jeho nohou začaly sedávat všechny děti z okolí, pak už i z druhého konce města, a nakonec se k nim přidávali i jejich rodiče, babky a dědové. Ti nejstarší pokuřovali fajfky a přitakávali: „Ba, ba. Tohle pamatuju i já.“ A o to víc byly děti napjaté, jak příběh dopadne.

Ale jednoho teplého letního večera, když vyprávěl další ze svých oblíbených pověstí, začal jeho nejmladší vnouček Kubík pokňourávat: „Dědečku, vypravuj něco jiného. Tohle už jsi nám přece říkal.“

Starý štajgr si pomyslel: „Nu, co? Jsou to jen pověsti. A kdo ví, jak to bylo vlastně všechno doopravdy.“

A tak si od té doby maličko vymýšlel: příběhy vylepšoval, trošičku měnil, tu něco přidal, jinde zase ubral. Vnoučátka se ráda bála, a tak najednou byly Hory Kutné v jeho vyprávění plné strašidel, skřítků, čertíků, bazilišků a čarodějnic hodných i zlých. Ale aby se caparti v noci za pecí nebáli zase až tolik, většina těch povídaček končila šťastně, jak už to v pohádkách bývá.

Děti, chtěly byste ty jeho popletené kutnohorské pověsti také slyšet?

Tak hezky poslouchejte...

